

Geografia regionu

Autor: Halina Karaś

Żywiecczyzna to region w południowo-środkowej Polsce (w południowo-zachodniej Małopolsce), różnie określany przez badaczy, łączony albo z XVI-wieczną ziemią żywiecką, albo wężiej z powiatem żywieckim. Najczęściej przyjmuje się, że Żywiecczyzna rozciąga się między Bramą Wilkowicką na północy i granicą polsko-czeską na południu. Wschodnia granica ziemi żywieckiej od Bramy Wilkowickiej ciągnie się do Międzybrodzia Żywieckiego, a następnie grzbietem Beskidu Małego, obejmuje dorzecze Soły i Koszarawy, od zachodu zaś od Bramy Wilkowickiej, przez Magurę Klimczakowską, przełęcz Karkoszczowkę i Salmopolską, wzdłuż pasma Babiej Góry (Beskid Śląski), przez Przełęcz Koniakowską, Ochodzitą aż po Zwardoń na południu. Żywiecczyzna sąsiaduje od zachodu ze Śląskiem Cieszyńskim, a od południa przez granicę państwową – z Orawą. Rozdzielają je naturalne granice naturalne, które wyznaczają szczyty górskie oraz szerokie pasy lasów. Te naturalne granice sprzyjały w przeszłości kształtowaniu się regionalnej specyfiki i odrębności Żywiecczyzny, w tym odrębności języka i kultury ludowej. Geograficznie region obejmuje Kotlinę Żywiecką, Beskid Żywiecki i Średni, graniczy z Beskidem Śląskim i Żywieckim. W południowo-wschodniej części Żywiecczyzny utworzono Żywiecki Park Krajobrazowy. Źródła: <http://www.zywiecczyzna.pl> <http://www.wikipedia.org.pl> Krsytyna Holly, Fonetyka w gwarze Żywiecczyzny, Kraków 1993.

Fotografie: Weronika Iwanek.